

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí konanom 16. januára 2008 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jána Mihala, v trestnej veci obžalovaného **Ing. J. P.** pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre 1. júna 2006, sp. zn. 4 T 4/2005, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. (zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) napadnutý rozsudok **s a z r u š u j e** vo výroku o treste.

Na podklade § 259 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

Ing. J. P., nar. 28. mája 1975 v Nitre,

a podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. (zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov)

u k l a d á

trest odňatia slobody vo výmere **5 (päť) rokov.**

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. na výkon uloženého trestu sa zaraďuje do I. (prvej) **nápravno-výchovnej skupiny.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 1. júna 2006, sp. zn. 4 T 4/2005, uznal obžalovaného Ing. J. P. za vinného z pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. (zák. č. 141/1961 Zb. v znení zák. č. 403/2004 Z.z.) z časti ako dokonaného a z časti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

ako obchodný referent spoločnosti M.,

1/ odo dňa 8. júla 2004 do dňa 24. novembra 2004 v Nitre, v úmysle získať finančné prostriedky na doposiaľ nezistenom mieste pod hlavičkou spoločnosti M., vyhotovil fiktívne faktúry č. 481426, č. 481455, č. 481489, č. 481539, č. 481542, č. 481543, ktorých predmetom bol predaj detskej mliekarenskej výživy spoločnosti M., v celkovej hodnote 10 263 872 Sk, následne na základe týchto faktúr, ktoré použil ako pravé a na ktorých ako obchodný referent spoločnosti M. potvrdil povolenie k ich úhrade, došlo k ich úhrade a to bankovým prevodom na účet č. X., vedený v P., ktorého vlastníkom nebola dodávateľská spoločnosť M., ale L. V., bytom N., následne z uvedeného účtu boli tieto finančné prostriedky taktiež bankovým prevodom prevedené na účet č. X., vedený v P., ktorého vlastníkom je Ing. J. P., pričom faktúra č. 481543, na ktorej bola uvedená fakturovaná čiastka v hodnote 1 752 015 Sk, uhradená nebola, tovar uvádzaný na týchto faktúrach nikdy spoločnosti M. dodaný nebol, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti M. škodu

vo výške 8 511 857 Sk, ktorá by v prípade uhradenia faktúry č. 481543 bola zvýšená o sumu 1 752 015 Sk,

2/ v období od 20. mája 2004 do 9. novembra 2004, v úmysle získať peňažné prostriedky predložil v odštepnom závode 01 spoločnosti M. so sídlom H., ako odberateľovi k úhrade faktúry od dodávateľa spoločnosti T., č. VF0400368 zo dňa 20. mája 2004 na sumu 129 853 Sk, č. VF0400375 zo dňa 24. mája 2004 na sumu 153 462,50 Sk, č. VF0400444 zo dňa 17. júna 2004 na sumu 54 814 Sk a faktúry od dodávateľa spoločnosti R., č. 841/2004/01 zo dňa 11. júna 2004 na sumu 354 691,60 Sk, č. 866/2004/01 zo dňa 17. júna 2004 na sumu 417 223,50 Sk, č. 898/2004/01 zo dňa 22. júna 2004 na sumu 411 689,40 Sk, č. 1010/2004/01 zo dňa 12. júla 2004 na sumu 394 413,70 Sk, č. 1026/2004/01 zo dňa 14. júla 2004 na sumu 393 654,40 Sk, č. 1044/2004/01 zo dňa 17. júla 2004 na sumu 417 485,80 Sk, č. 1059/2004/01 zo dňa 20. júla 2004 na sumu 360 082 Sk, č. 1096/2004/01 zo dňa 26. júla 2004 na sumu 493 490,40 Sk, č. 1334/2004/01 zo dňa 31. augusta 2004 na sumu 389 597,70 Sk, č. 1336/2004/01 zo dňa 27. augusta 2004 na sumu 484 045,60 Sk, č. 1349/2004/01 zo dňa 31. augusta 2004 na sumu 401 403,70 Sk, č. 1453/2004/01 zo dňa 24. septembra 2004 na sumu 478 142,60 Sk, č. 1524/2004/01 zo dňa 11. októbra 2004 na sumu 598 022,60 Sk a č. 1655/2004/01 zo dňa 9. novembra 2004 na sumu 596 202,50 Sk napriek tomu, že fakturovaný tovar od spoločnosti M. nikdy dodaný nebol, ale tento tovar od spoločnosti T. Nitra, sčasti osobne prezval a prevzatie fakturovaného tovaru od spoločnosti R., sčasti zabezpečil prostredníctvom doposiaľ neznámej osoby, ktorej tovar vo všetkých prípadoch predal spolu za sumu najmenej 1 500 000 Sk, ktoré použil pre svoju osobnú potrebu, pričom povolil úhradu uvedených faktúr, čo potvrdil na predmetných faktúrach, na základe ktorých spoločnosť M., spoločnosti T. spolu sumu 338 129,50 Sk a spoločnosti R. spolu sumu 6 190 146,20 Sk, čím spoločnosti M., Železničná 4, Dunajská Streda, spôsobil škodu v celkovej výške 6 528 275,70 Sk.

Za to bol odsúdený podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní **7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.**

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. bol jeho výkon zaradený do I. **(prvej) nápravnovýchovnej skupiny.**

Zároveň podľa § 228 ods. 1 Tr. por. bolo obžalovanému uložené, aby poškodenej strane M. nahradil škodu vo výške 15 040 133 Sk.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný odvolanie, ktoré smerovalo proti výroku o treste. V písomných dôvodoch poukázal najmä na svoju doterajšiu bezúhonnosť, pochybenia poškodenej organizácie pri zabezpečení ochrany jej finančných prostriedkov, oľutovanie svojho protizákonného konania. Navrhol preto, aby odvolací súd po zrušení výroku o treste, mu uložil miernejší trest s použitím § 40 Tr. zák.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podkade podaného odvolania preskúmal podľa § 254 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol obžalovaný podať odvolanie i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na prípadné chyby, ktoré v odvolaní neboli vytýkané a zistil, že odvolanie obžalovaného Ing. J. P. je čiastočne dôvodné.

Pri skúmaní skutkového stavu, ktorý v odvolaní nebol namietaný, odvolací súd zistil, že krajský súd tento ustálil v súlade s výsledkami dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 125 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa krajský súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného, a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní konania obžalovaného i jeho miery zavinenia, tak v otázke ich viny pri ukladaní trestu a ochranného opatrenia.

Odvolací súd nezistil pochybenie pri skutkovom zistení a osvojil si tiež úvahy a dôvody, ktorými prvostupňový súd vysvetlil a rozviedol preukázanie vyššie uvedeného skutkového stavu.

Krajský súd svoje skutkové zistenia správne oprel o priznanie sa obžalovaného, ktoré bolo podporené ďalšími svedeckými výpoveďami a vykonanými listinnými dôkazmi, ktoré dôkazy súd prvého stupňa podrobne rozviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Všetky tieto dôkazy vo svojom súhrne vytvárajú ucelenú reťaz, nakoľko na seba nadväzujú a navzájom sa podporujú, a tak ako celok usvedčujú obžalovaného zo spáchania skutku, ktorý je mu kladený za vinu.

Krajský súd všetky zistené skutočnosti dôsledne vyhodnotil a urobil nepochybný záver o priebehu tohto skutku a konkretizoval konanie obžalovaného. Svoje argumenty podporujúce a vysvetľujúce tento záver o priebehu konania dôsledne rozviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odvolací súd odkazuje a pre ich správnosť a podrobnosť nepovažuje za nutné k nim nič viac dodať.

S uvedenými argumentami, vzhľadom na vykonané dôkazy a ich súhrnné vyhodnotenie, sa odvolací súd stotožnil a preto nemal pochybnosť o správnosti znenia skutkovej vety uvedenej vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, ako aj s právnou kvalifikáciou zisteného konania obžalovaného Ing. J. P..

Nepochybil preto krajský súd, keď toto konanie obžalovaného právne posúdil ako pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. (účinného v čase spáchania skutku), ktorý bol z časti dokonaný a z časti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák.

Pri skúmaní napadnutého rozsudku vo výroku o treste, dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že krajský súd u obžalovaného dôsledne nevyhodnotil jeho osobu a všetky okolnosti posudzovaného protizákonného konania. Preto uloženie trestu odňatia slobody vo výmere sedem a pol roka sa javí neprimerane prísne. Obžalovaný pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti nebol negatívne hodnotený, išlo o jeho prvé trestnoprávne porušenie zákona. A v relatívne dlhšom čase, ktorý uplynul od spáchania žalovaného činu až do jeho odsúdenia, nedopostil sa už žiadneho protizákonného konania. Ku skutku kladenému mu za vinu sa priznal

a tak napomáhal k objasneniu tohto trestného činu, ktorý tiež oľutoval. Ďalej treba uviesť, že výška spôsobenej škody v čase spáchania činu cca 5 krát presahovala hranicu škody veľkého rozsahu, pričom v čase odsúdenia obžalovaného dosahovala len necelých 3 a pol násobok tohto kvalifikačného kritéria, čo tiež v súčasnosti čiastočne znižuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného. So zreteľom na uvedené úvahy a závery, odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste, uložil obžalovanému miernejší trest odňatia slobody vo výmere **5 rokov**, ktorý je podľa jeho názoru trestom primeraným a postačujúcim z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie a spĺňa všetky zákonom požadované kritéria uvedené v § 23 ods. 1 Tr. zák. a § 31 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák.

Pre použitie ustanovenia § 40 Tr. zák. na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestu stanovenú zákonom, odvolací súd nezistil relevantné podmienky.

Na výkon uloženého trestu ho zaradil do **prvej nápravno výchovnej skupiny**, ako súd prvého stupňa, pretože dospel k rovnakému záveru, že prevýchova obžalovaného bude dostatočne zaručená i v miernejšej nápravno výchovnej skupine, než akú požaduje zákon pri spáchaní žalovaného trestného činu.

Výrok o náhrade škody je v súlade so zisteným stavom veci a zákonom, preto sa ho odvolací súd záporne nedotkol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 16. januára 2008

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

